

Sevdim Ben

– ADEM EFİLOĞLU · 13 Şubat 2022

Nasıl ve niye diye, sorma sakın olur mu?
Yollarda bıraktığın, izlerini sevdim ben.
Aşka meftun yüreğim, ruh eşini bulur mu?
İncitmeden ettiğin, nazlarını sevdim ben.

Söylesene sevdiğim, aşk yok iken neyledin,
Bilmem ki yalnızlıkla, nasıl gönül eyledin,
İçli içli ağlayıp, acı acı söyledin,
Yüreğime sapanan, sazlarını sevdim ben.

Tutkunluğum sarhoştı, ruhuna aşkı sardı,
Bağlamam bile gider, kendisini asardı,
Sesini dinliyorken, sözcüklerim susardı,
Kulağıma şakıyan, sözlerini sevdim ben.

Kederin sancısıyla, bağrımı dağlattığın,
Gecelerce durmadan, acıyla ağlattığın,
Gün geldi kanadıkça, sel olup çağlattığın,
Yaralara sardığım, bezlerini sevdim ben.

Ömrümce çile çeksem, asla getirmem dile,
Sevdana kefen giydim, sonunu bile bile,
Nicedir gizlediğim, sır içinde sır ile
Kimsenin bilmediği, tezlerini sevdim ben.

Yiterek kaybolsam da, hep yanımda kalarak,
Ruhumun ortasına, şimşek gibi dalarak,
Baktığında kül edip, beni benden alarak,
Kalbimi delip geçen, gözlerini sevdim ben.

Ne olur biraz yansıt, şu eşsiz nurlarını,
Koş koşuştur ruhumda, eksiltme turlarını,
Rayihan yakıp geçti, aklımın surlarını,
Her gün oyun kurduğun, kozlarını sevdim ben.

Üzülmez mi bir âşık, sormazsan muradını,
Âdem ki yemin etti, hep anacak adını,
Yüreğim kuş misali, çırpıyor kanadını,
Her halinde sevimli, hazlarını sevdim ben.

Âdem Efiloğlu